

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 17 stycznia 2013 r.

DOLiS/DEC- 33/13/2794,2796

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071 ze zm.) i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M.C. na przetwarzanie jego danych osobowych zawartych w kopii dowodu osobistego przez P. Sp. z o.o.

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M.C., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych zawartych w kopii dowodu osobistego przez P. Sp. z o.o., zwaną dalej Spółką. Skarżący podniósł, że w toku zawierania przez niego jako prezesa zarządu v. sp. z o.o. dnia [...] listopada 2011 r. umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze Spółką zażądano od niego kopii dowodu osobistego jako osoby fizycznej reprezentującej klienta Spółki. Skarżący wyraził sprzeciw, podnosząc, że „dowód osobisty zawiera szereg informacji na mój temat, które w moim przekonaniu stanowią dane wrażliwe (...)”. W dniu [...] grudnia 2011 r. Skarżący został poinformowany, że Spółka nadal żąda przekazania kopii jego dowodu osobistego, „a jedynym ustępstwem ze strony tej spółki jest zamazanie informacji na temat mojego [Skarżącego] wzrostu, koloru oczu i miejsca urodzenia”. Skarżący przekazał Spółce kopię dowodu osobistego.

W skardze do GODO Skarżący zakwestionował legalność pozyskiwania przez Spółkę w ww. zakresie danych osobowych klientów, w tym jego danych. Jednocześnie wniósł o przeprowadzenie kontroli w siedzibie Spółki w celu zweryfikowania prawidłowości przetwarzania przez Spółkę ww. danych osobowych obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będących klientami Spółki lub osobami fizycznymi reprezentującymi klientów Spółki, ponadto nakazanie Spółce niezwłocznego usunięcia wszelkich kopii dowodów osobistych ww. osób „i pozostawienie w bazach tej spółki jedynie odpisów tych dokumentów zawierających wyłącznie dane faktycznie niezbędne do świadczenia usług telekomunikacyjnych”. Ponieważ takie postępowanie mogłoby zostać wszczęte przez GODO wyłącznie z urzędu, a nie na skutek skargi indywidualnej osoby, organ w związku ze skargą Pana

M.C. przeprowadził postępowanie administracyjne w zakresie przetwarzania przez Spółkę wyłącznie jego danych osobowych zawartych w kopii dowodu osobistego.

Wobec braku odpowiedzi Spółki na pisma organu z dnia [...] kwietnia 2012 r. oraz z dnia [...] czerwca 2012 r., wzywające do złożenia w sprawie pisemnych wyjaśnień i dowodów na ich potwierdzenie, upoważnieni inspektorzy Biura GODO przeprowadzili w dniach [...] października 2012 r. czynności kontrolne w siedzibie Spółki w zakresie przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego. W toku kontroli na podstawie wyjaśnień udzielonych przez Administratora Bezpieczeństwa Informacji Spółki ustalono, że do dnia [...] października 2012 r. Spółka przetwarzała ww. dane osobowe, gdyż Skarżący, reprezentując V. Sp. z o.o. zawarł w imieniu tej spółki w dniu [...] listopada 2011 r. cztery umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (dla osób prawnych). Jako podstawę prawną przetwarzania danych osobowych Skarżącego zawartych w kopii dowodu osobistego Spółka wskazała art. 161 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), stanowiący, że dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest uprawniony do przetwarzania następujących danych dotyczących użytkownika będącego osobą fizyczną zawartych w dokumentach potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zdaniem ABI Spółki przepisy Prawa telekomunikacyjnego nie regulują zakresu przetwarzania danych osób reprezentujących osoby prawne, dlatego Spółka, zawierając umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z osobami reprezentującymi podmioty prawne, stosuje do przetwarzania ich danych art. 161 ust. 2 ww. ustawy. Według Spółki wykonana przez nią kopia dowodu osobistego Skarżącego jest dokumentem potwierdzającym możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynikającego z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, bo dowodzi, że taka umowa została podpisana w imieniu V. Sp. z o.o. (klienta Spółki) przez osobę uprawnioną do jej reprezentacji. Zdaniem Spółki odpis z rejestru przedsiębiorców KRS dotyczący V. Sp. z o.o. jest dowodem na istnienie podmiotu i wskazuje osoby go reprezentujące, zaś kopia dowodu osobistego jest dowodem potwierdzającym, że osoba podpisująca umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, której dane zawiera ten dokument, faktycznie reprezentuje ten podmiot i działa w jego imieniu. Według Spółki z punktu widzenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i przeciwdziałania nadużyciom istotne jest, by osoba reprezentująca podmiot gospodarczy była dokładnie zidentyfikowana, także na okoliczność ewentualnych roszczeń, np. w razie upadłości podmiotu i możliwości kierowania roszczeń do osób go reprezentujących.

Spółka uznała skargę wniesioną do Generalnego Inspektora przez Skarżącego za sprzeciw wobec przetwarzania jego danych osobowych zawartych w kopii dowodu osobistego i uwzględniła go. W dniu [...] października 2012 r. na polecenie ABI Spółki dane osobowe Skarżącego zawarte w kopii dowodu osobistego trwale usunięto z systemu informatycznego, w którym przetwarzane są skany dowodów osobistych, oraz z dokumentacji prowadzonej w zapisie papierowym. Na tę okoliczność sporządzono „protokół usunięcia danych osobowych ze zbioru”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia, jakie musi być wydane w sprawie, ma okoliczność usunięcia przez Spółkę danych osobowych Skarżącego zawartych w kopii jego dowodu osobistego

zarówno z systemu informatycznego Spółki, jak i ze zbioru tradycyjnego. W rezultacie powyższego został osiągnięty cel, któremu miało służyć postępowanie administracyjne zainicjowane skargą Pana M.C. do GIODO. Tym samym przestał istnieć przedmiot prowadzonego przez Generalnego Inspektora postępowania administracyjnego, więc podlega ono obligatoryjnemu umorzeniu.

W myśl art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Według doktryny: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, 7.wyd., Wyd. C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 485-6).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, bo nie ma wtedy podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy, tak jak w tej sprawie.

W okolicznościach sprawy stwierdzić należy, że Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego w zakresie kwestionowanym przez niego w skardze, jednak w toku prowadzonego w sprawie postępowania zostały one usunięte.

Zwieńczeniem postępowania toczącego się przed GIODO jest decyzja administracyjna wydana na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, stosownie do którego w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych. Jednak warunkiem wydania przez organ rozstrzygnięcia, o którym mowa w powołanym przepisie, jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej. W tej sprawie ww. warunek nie jest spełniony, dlatego wobec braku obecnie podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w drodze decyzji administracyjnej postępowanie niniejsze należy umorzyć.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00). W uzasadnieniu wyroku sąd uznał, że: „(...) skoro w toku prowadzonego (...) postępowania administracyjnego zniesiony został naruszenia prawa, którego miało dotyczyć rozstrzygnięcie, to postępowanie stało się bezprzedmiotowe. W świetle przepisu art. 18 ust. 1 ustawy [o ochronie danych osobowych], wszczęte przez GIODO z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej postępowanie dotyczące naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych może zakończyć się tylko wydaniem decyzji administracyjnej nakazującej administratorowi danych przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności:

usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnianie danych osobowych, zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane, wstrzymanie przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, usunięcie danych osobowych. W stanie faktycznym rozpatrywanej sprawy żadna taka decyzja wydana być nie mogła, gdyż stan naruszenia został wcześniej przywrócony do stanu zgodnego z prawem (...)

Na marginesie – wobec twierdzenia Skarżącego, że „dowód osobisty zawiera szereg informacji na mój temat, które w moim przekonaniu stanowią dane wrażliwe (...)” – wskazać należy, że mianem wrażliwych (sensytywnych, szczególnie chronionych) określane są wyłącznie dane enumeratywnie wymienione w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), tj. dane ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, ponadto dane o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz dane dotyczące skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Jest to katalog zamknięty.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).